

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

CXVI. Pro divisione Congregationis Clericorum Regularium de Somascha in
tres Provincias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

pturis viros gloriosos, nimirum Sanctos laudari præcipit, eorumque sapientiam, & laudem narrari à populis, & nunciari ab Ecclesia, docet Nos atque illuminat quid nostris etiam temporibus agere debeamus; Quapropter Apostolicæ gubernationis curam, & cogitationes in id sollicitè intendimus, ut non modo eorum, qui præcis, sed & qui proximis ætati nostræ sæculis sanctitate, ac virtutibus eximie claruerunt, nomen & gloria, ubique gentium innotescat; pioque fidelium cultu & honore palam veneretur. Atque ideo tendentibus nuper in id ipsum piis Catholicorum Regum precibus, Præsulumque, & Principum, aliorumque Christi famulorum votis, Nos libenter annuimus, prout matura consideratione præmissa ad omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus, & præsidium in Domino salubriter expedire cognoscimus.

Supplicatio Principum.

§. 1. Cum itaque charissimus in Christo filius noster Ludovicus Francorum Rex Christianissimus unâ cum Venerab. fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac universo Clero, Proceribus, & Universitatibus studiorum generalium Regni Galliarum: necnon charissima in Christo filia nostra Anna Francorum Christianissima, & Henricetta Angliæ Illustris, Regina viduæ, ac dilectus filius nobilis vir Carolus Emmanuel Sabaudia Dux, & Pedemontii Princeps, atque universus Ordo Monialium Visitationis Beatæ Mariæ Virginis à servo Dei Francisco de Sales Episcopo Genevensi institutus; præsertim verò dilectæ in Christo filia Superior & Moniales Monasterii Oppidi Annesii Genevensis Diocesis, impetraverint alias ab hac Sancta Sede facultatem, ut processus fierent super non cultu, ac super inquisitione de vitâ, & moribus, heroicisque virtutibus, ac de miraculis, quibus prædictus servus Dei Franciscus de Sales fulgere aserebatur.

Miracula probata.

§. 2. Cumque post modum processus hujusmodi confectos Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris ritibus præposita maturè, acerrimeque discussit; ac de eorum validitate, ac relevantia constare declaraverit, Nempe de hujus Servi Dei vitæ eximia sanctitate, & de assiduo virtutum theologiarum, Cardinalium, cæterarumque omnium exercitio: Immo ultra multiplicem, & miram hereticorum ad veritatem Fidei Catholicæ conversionem; cum novem miracula insigniora ejus obitum consecuta, communi quasi voce sanctitatem ejus testantia, plene probari censuerit: quæ selecta ex processibus intercessionem memorati Francisci ab Omnipotenti Deo edita recensentur, ac præcipue duorum mortuorum suscitatio, cæci nati illuminatio, contractorum, ac præclursorum à nativitate subita, ac perfecta sanatio, Nosque declarationes hæc approbaverimus; Ideoque cum iidem Cardinales coram nobis congregati, prævis etiam Consultorum suffragiis, unanimes affirmaverint, posse, quâncumque Nobis visum fuerit, ad solemnem hujus Servi Dei Canonizationem tutò procedi, atque interim indulgeri, ut idem Franciscus nuncupetur Beatus, ac aliquibus in locis de eo, tanquam de Confessore Pontifice Officium, & Missa recitari, ac solemniter celebrari possint.

Beatus nuncupan.

§. 3. Hinc est quod nos piis supplicationibus inclinati Regis, Reginarum, ac Præsulum, qui etiam ad nos Venerabilem Fratrem Henricum Episcopum Anciensem hac super re nuper ablegarunt: necnon charissimæ in Christo filia nostræ Mariæ Theresiæ Regis Francorum Conjugis Christianissimæ, ac Sabaudia Ducis, aliorumque præfatorum, illis propensa benignitate libenter annuimus: ac de præfatorum Cardinalium consilio, & unanimi assensu auctoritate Apostolica tenore literarum præsentium indulgemus, ut Dei Servus Franciscus de Sales olim Episcopus Gene-

vensis, in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo celebretur Officiû, & Missa de Confessore Pontifice singulis annis juxta rubricas Breviarii & Missalis Romani; die scilicet 29. Januarii, qua ejus corporis depositio in Ecclesia Monialium Sanctissimæ Visitationis Annesii in Sabaudia celebrata fuit.

Concedit officium aliquibus locis.

§. 4. Hæc verò concedimus in locis dumtaxat infra scriptis: nempe in omnibus Ecclesiis Monialium d. Ordinis Sanctissimæ Visitationis, quem Beatus Franciscus instituit: In Cathedrali templo Lugduni; ubi diem clausit extremum. In Cathedrali Annesiensi, ubi sedet Ancistes: In matrice Ecclesia loci de Sales, ubi natus est; & quidem sub ritu duplici majori. In Oppido verò Annesii; totaque Diocesi Genevense sub duplici minori, ac tam à secularibus, quam à regularibus utriusque sexus, ac etiam à Sacerdotibus quibuscumque eo confluentibus quantum ad Missas attinet. Præterea, præfenti dumtaxat anno à datis hæc literis inchoando in supradictis, atque in singulis Cathedralibus Ecclesiis Regni Galliarum, ac Sabaudia, & Pedemontii ditionis, solemnità Beatificationis hujus cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori die à locorum Ordinariis constituta; & intra sex menses promulganda, celebrandi facultatem impartitur: Romæ verò in Ecclesiis S. Ludovici Gallicanæ, & Sanctæ Sindonis Sabaudia, ac Pedemontanæ Nationum, ac Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio, solemnità hujus Beatificationis intra bimestre proximum postquam tamen illa in Basilica Principis Apostolorum celebrata fuerit, pariter celebrari concedimus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quibuscumque decretis super non cultu, seu aliis latis, aut promulgatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut harum literarum transcriptis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium sacris Ritibus præpositorum subscriptis, & sigillo Præfati ejusdem Congregationis munitis; eadem profus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub Annulo Piscatoris; die 28. Decembris 1661. Pontificatus Nostri Anno septimo.

Dat. P. An. die 28. Dec.

Pro divisione Congregationis Clericorum Regularium de Somafcha in tres Provincias.

CXVI.

Clerici Regulares de Somafcha gaudent omnibus Privilegiis, Ordinibus Mendicantibus concessis, & concedendis Paul. VI. Constit. 37. Eorundem Privilegia confirmavit Clem. VIII. Constit. 22.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita A. D. 1661.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Pastoralis fastigium superni dispositione consilii, nullo licet meritum nostrorum suffragio, eveci, in eam præcipue curam sollicitis studiis incumbimus, ut Congregationes Religiosorum virorum in Ecclesia Dei piè, sanctèque institutæ, ac uberis bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre jugiter satagentes; prosperè, salubriterque dirigantur; quò laudabilibus institutis suis inherentes, amota quacumque controversiarum, & dissidiorum occasione felicioribus in dies, Divina largiente gratia, proficiant incrementa.

§. 1. Itaque ut in Congregatione Clericorum

Regu-

Regularium de Somascha pax, & Religiosa unitas conservetur, & dignitates, atque officia pro meritis personarum æqualiter distribuantur, providere cupientes, de voto Congregationis nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romanæ Curia: Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum Almae Urbis nostræ à Nobis instituta deputatorum.

Diviso Provincia.

§. 2. Motu proprio & ex certa scientia, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium statuimus, & decernimus, ut prædicta Congregatio Clericorum Regularium de Somascha divisa sit in tres Provincias, videlicet Lombardiæ, Venetiarum, & Romanam nuncupatas. Et Provincia quidem Lombardiæ contineat omnia loca, quæ in Statu Mediolanensi, & ditionibus adjacentibus dilectorum filiorum nobilium Virorum Ducum Sabaudiz, Mantuæ, & Palmæ, ac Dominio Helvetiorum possidet, vel possidebit dicta Congregatio. Provincia verò Veneta complectatur omnia loca, quæ continentur, seu continebuntur in Dominio Reipublicæ Venetorum, & principatu Tridentino. Provincia autem Romana comprehendat loca omnia posita, vel ponenda in reliquis Italiæ ditionibus. Porro quælibet ex his Provinciis locum unum probationis habeat communem omnibus nationibus, ex quibus Provincia coalescit, cum professoriis, quæ sufficiant pro educatione juventutis professa.

Sequuntur ordinationes.

§. 3. Ad hæc quælibet Provincia habeat quatuordecim Vocales Capituli Generalis, & si aliqua ex his de præsentibus plures habet, qui electi sunt, retineant jus acquisitum: cæterum non deveniatur ad electionem novorum Vocalium pro hujusmodi Provincia, nisi postquam ejus Vocales infra quatuordecim fuerint. Similiter quælibet Provincia mittat tres Socios, seu Discretos ad Capitulum Generale.

Præpositi verò Generalis dignitas per turnum detur non quidem nationum, sed prædictarum Provinciarum, & hic turnus incipiat anno proximè venturo 1662. à Provincia Romana, à qua transeat ad Venetam, Dignitates autem ex quibus constat Definitorium, cum omnes sint numero tredecim, æqualiter dividandus, ita ut quælibet Provincia quatuor ex illis habeat; illa verò, cui per turnum Præpositus Generalis continget, quinque.

Præterea ubi nunc inter dignitates Definitorii sunt duo Consiliiarii, & quatuor Definitores, ut aptius diviso fiat, elegantur tres Consiliiarii, & tres Definitores, ita ut quælibet Provincia suam habeat Consiliiarium, & suum Definitorum.

Dignitates autem Præpositi Generalis, Vicarii Generalis, & Procuratoris Generalis hoc ordine distribuantur, ut cuiuslibet Provinciæ per turnum semper una ex his conferatur. Procurator verò Generalis functus Officio sit ipso jure per subsequens triennium Consiliiarius suæ Provinciæ, nisi eligatur Præpositus Generalis, aut Vicarius Generalis, aut Provincialis.

Porro nemo possit esse Superior in aliqua Provincia, qui filius ejus non sit. Et quidem qui jam professi sunt, intelligantur esse filii ejus Provinciæ in qua nati, sed qui in posterum professionem emittent, ejus Provinciæ filii censeantur, & sint, in qua ad Religionem admittentur, & in qua professionem emittent. Quilibet tamen sine ullo discrimine subditus esse possit in quilibet cujusvis Provinciæ Domo salva cujus capacitare.

Nemo quoque ullo modo possit esse Superior in eadem Domo nisi per triennium, quo elapso alterum integrum triennium elabi debeat, priusquam ad ejusdem Domus regimen elabi debeat, priusquam ad ejusdem Domus regimen sub quovis titulo, sive Superioris, sive Vicarii admoveatur. Qui verò in proximo Capitulo Gen. anni 1662. re-

perientur aliquam Domum gubernasse per triennium, aut ultra, quovis demum titulo Superiores fuerint à prædictæ Domus regimine removeantur.

Cæterum Patres Definitorii cæteris quibuscumque præcedant, & si quando contingat eos Subditos esse in aliqua Domo, immediatè post Superiorem Domus sedeant. Visitatores verò Provinciarum in posterum Præpositi Provinciales appellentur, & quilibet habeat potestatem ordinariam supra quamlibet Domum suæ Provinciæ.

§. 4. Decernentes pariter eandem præsentibus litteras, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas a perditionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu intentari, aut impetrato, vel etiam, motu, scientia & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti seu se juvare posse. Sed ipsas præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosque quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis alteri judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 5. Non obstant. præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis Clericorum Regularium de Somascha, ejusque Provinciarum & Domorum, Collegiorum, & locorum quorumcumque aliisque quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis; quod indulgentiis, & litteris Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Provinciis, Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§. 6. Volumus autem ut earumdem præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra

Transumptorum fides.

Dat. P. An. 7.
die 23. Dec.

adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Decembris 1661. Pontificatus Nostri Anno septimo.

CXVII.

Contra nonnullos Monachos Cistercienses in Gallia Abstinentes nuncupati, tentantes introducere in Monasteria abstinentiam à carnibus quarum esus certis diebus à Sede Apostolica concessus est, & nolentes obedire Constitutionibus Apostolicis ejusdem Ordinis.

*De hac materia vide ad Constitutiones hujus Pont. 4. In suprem. & Const. 111. Nuper pro parte.*Edita An. D.
1662.

ALEXANDER PAPA VII.

*Ad futuram rei memoriam.*Motiva hu-
jus Constit.

Aliàs pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis Cisterciensis Nobis exposito, quod licet omnes Monachi dicti Ordinis tam strictè ad observantiam paupertatis teneantur, ut Capitulum Generale ejusdem Ordinis Anno 1605, celebratum revocaverit omnes, & quascumque licentias, & dispensationes cujuscumque privati rerum, & bonorum usus, proprietatis, possessionis, & Domini per quoscumque Superiores dicti Ordinis ex quibuscumque causis concessas, eamque revocationem ipsius Ordinis Capitulum Generale Anno 1651. renovaverit, cum injunctioe observationis exactæ Decreti Concilii Tridentini sess. 25. de reform. cap. 2. de Regularibus sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ opponentibus sese huic executioni, & observantiæ, & inhabilitatis ad quævis officia, gradus, & dignitates: ac insuper contractus à quibusdam Abbatibus Regularibus cum suis Monachis initos pro separatione mensæ Conventualis ab Abbatiali censerit esse rescindendos tanquam paupertati Religiosæ contrariis, eosque in posterum à quocumque attentari prohibuerit, nullusque sit in Regno Galliæ prædicti Ordinis professor, qui in suo novitiatu ad vitam communem, & præfatam paupertatis observantiam non fuerit instructus, educatus, & obligatus.

§. 1. Nihilominus nonnulli Religiosi ejusdem Ordinis in Gallia, dicti abstinentes, seu strictioris observantiæ, sub prætextu introducendi in Monasteria abstinentiam à carnibus, quarum esus certis diebus à Sede Apostolica concessus est, certos inibant contractus, transactiones, & concordata cum antiquis Ordinis hujusmodi Religiosis, quibus certas Pensiones in pecuniis, & fructibus promittebant, & distribuabant, eosque à majori & præcipuo onere Chori, aliisque observantiis ad quas ex professione tenentur, liberantes, evidenti relaxationis, & perditionis periculo exponabant, dummodo eis solis privatè quoad alios Monasteriorum administrationem, regimen, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, liberamque Officialium, & Superiorum electionem tam quoad vocem activam, quam passivam cederent.

§. 2. Et in eadem expositione subjuncto, quod contractus, transactiones, & concordata hujusmodi, non in ædificationem, sed in evidentem Religiosorum ruinam spirituales vergebant, dictusque Procurator Generalis propterea de opportuno in præmissis remedio à Nobis provideri summo perè desiderabat. Nos supplicationibus ipsius Procuratoris Generalis nomine super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui rem diligenter, & maturè discussuerant, concilio, attentis narratis contractus, transactiones, concordata, de quibus supra agi-

tur fuisse & esse illicita, ideoque eo usque inita nulla & invalida fuisse auctoritate Apostolica declaravimus, & decrevimus, prohibuimusque ne in futurum sub ejusdem nullitatis, & invaliditatis, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, officiorumque, graduum, & dignitatum quarumcumque & perpetuæ inhabilitatis ad ea, & quælibet alia in posterum obtinendam per hujusmodi contrahentes, transigentes, & concordantes eo ipso incurrendis pœnis, talia concordata, transactiones, & contractus ullatenus celebrentur.

§. 3. Et postmodum pro parte Dilectorum filiorum Reipublicæ Helvetiorum Nobis pariter exposito, quod cum dilecti filii Abbates d. Ordinis Cisterciensis in ejusdem Reipublicæ ditone existentes convocati ad Capitulum Generale Cistercii in Gallia celebrandum se se accingerent, & prepararent ad iter, occulto rumore percepserant, quosdam Religiosos Gallos ejusdem Ordinis dictos abstinentes contra antiqua ipsorum jura, nunquam eatenus controversa à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris toti Ordini concessa, velle sese prævalere quibusdam sententiis à bon. me. Francisco dum vixit S. R. E. Cardinalis de la Rochefoucaud nuncupato emanatis, qui cum à fel. rec. Gregorio Papa XV. & Urbano VIII. Prædecessoribus pariter nostris commissionem habuisset ad vistanda, & juxta statuta ejusdem Ordinis à Romanis Pontificibus confirmata, reformanda Monasteria dicti Ordinis, quæ in Gallia indigerent reformatione, tamen ea nullatenus vistrasset; nihilominus d. abstinentes contra formam litterarum Apostolicarum, & statuta Apostolica duas sententias ab eo obtinuerant, quibus omnes Abbates & Religiosos communis observantiæ, qui scilicet utuntur dispensatione Apostolica circa esum carnis ubique acceptata, atque à Nobis per nostras in simili forma brevis litteras die 10. Novemb. 1657. expeditas approbata inter alia signanter prætendebant esse privatos voce activa, & passiva in electionibus Abbatis Generalis, & quatuor primorum Abbatum, Vicariorum Provinciarum, Procuratoris Generalis in Curia & aliorum publicorum Officialium, administratione Collegii Parisiensis, communis studii dicti Ordinis, receptione Novitiorum ad communem observantiam, aliisque Juribus pertinentibus ad Abbates, & Capitulum Generale, & in vim dictarum sententiarum ipsos abstinentes redditos capaces dignitatum, & officiorum dicti Ordinis ac independentes à Jurisdictione ordinaria Superiorum, & Capituli Generalis esse præsumebant.

§. 4. Hacque in expositione subjuncto, quod licet hujusmodi sententiæ fuissent per Judices delegatos cassatæ, atque à rec. mem. Innocentio Papa X. etiam prædecessore nostro super præsentis Juribus abstinentibus prædictis perpetuum impostum silentium; attamen iidem abstinentes semper dictas sententias validas autumabant, & pro earum observatione diversos recursus habuerant, propter quas præsumptiones prorogatum fuerat Capitulum Generale dicti Ordinis, donec Nos super hac vexatione fuisset consulenti.

§. 5. Idcirco Nos pro commissa Nobis cælestis Pastoralis Officii cura, memorati Ordinis quieti consulere cupientes, ac causæ, & causarum hujusmodi statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collicitantium, & alia etiam speciali expressione digna pro plenè, & sufficienter expressis habentes, necnon causam & causas prædictas ad nos avocantes, & declarationem, approbationem, necnon concessionem à Nobis per præfatas litteras die 10. Novemb. 1657. emanatas circa esum carnis factas confirmantes habita relatione de præmissis.

§. 6. Motu proprio ac ex certa scientia & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ po-

testa tis